

de Omstændigheder, jeg allerede har tilladt mig at anføre, og som ere hente de fra Postens egen Bestaffenhed, fremdeles tillade mig at fremhæve, at denne Embedsmand er 21aars juridisk Candidat med bedste Charakter og i 17 Aar fgl. Embedsmand, og jeg troer saaledes, at der heller ikke, naar der tages Hensyn til Mandens personlige Forhold, kan være Grund til at sige Andet, end at Andragendet er billigt. Forøvrigt er det ikke min Mening at ville i Almindelighed udtale mig imod, at Gagetillæg under nærværende Tidsomstændigheder skulle undgaaes, men ved Siden af en Anerkjendelse af dette Princip's Rigtighed troer jeg, at der med Hensyn til det foreliggende Tilfælde er tilstrækkelig Grund til at indrømme en, jeg vil nødig sige en Afvigelse, men ialtsald en Modification.

Det næste Forslag, jeg skal omtale, angaaer Nr. 3 paa Tavlen O, nemlig Gagen for Pensionscontoirets Chef, der vel af Udvalget er foreslaaet forhøjet med 200 Rbd., men kun saaledes, at disse 200 Rbd. blive at betragte som et personligt Tillæg for den nærværende Contoirchef, og kun for indværende Aar. Jeg maa da først tillade mig at erindre, at, forsaavidt Udvalget synes at have fundet det udenfor al Tvivl, at Gagen kunde forhøjes fra 1700 til 1800 Rbd., ligger dette formodentlig deri, at Udvalget har antaget at maatte betragte 1800 Rbd. som Maximum for en Contoirchefs Gage. Jeg skylder imidlertid at gjøre opmærksom paa, at dette ikke ganske forholder sig saaledes. Vel ere de almindelige Gradationer i Contoirchefernes Gage 14—16 til 1800 Rbd., men ved Budgettet for 1848, som sit allerhøieste Sanction i 1847, er det udtalt, at 2000 Rbd. er Maximum for en Contoirchefs Gage. Imidlertid skal jeg villigt indrømme, at en saadan Gage maaskee under

de nærværende Forhold kun undtagelsesviis bør betragtes som Maximum for Contoirchefernes Gage. Denne Bestemmelse i Budgettet for 1848 er dog ikke Hovedgrunden for mig til her at andrage paa, at det med Hensyn til den heromhandlede Post maa blive ved Lovudkastet, saaledes at de 200 Rbd. for den nærværende Embedsmand ikke blot bevilliges for i Aar, men bevilliges som stadig for denne Mand. Jeg maa nemlig tillade mig at gjøre opmærksom paa, at denne Embedsmand har i en meget betydelig Grad faaet sine Forretninger forøgede. Vel er jeg enig med det ærede Udvalg i og har stadigt bestræbt mig for og skal i Fremtiden vedblive at bestræbe mig for at see det Princip gjennemført, at en Embedsmands hele Tid, naar han er saaledes aslagt, at han deraf kan ernære sin Familie, tilhører Staten, og at man ikke for ethvert Tillæg i Forretningerne strax skal være forpligtet til at give ham et tilsvarende Tillæg i Gagen eller et ekstraordinært Honorar, men denne almindelige Regel maa dog vistnok kunne taale nogen Modification, hvor det Arbejde, som overdrages en Mand, er i den Grad betydeligt, at det aldeles forrykker hele hans tidligere Arbeidsforhold. Dette er her Tilfældet. Ikke alene har Chefen for Pensionscontoiret maattet overtage fra 1ste Januar s. A. hele den aftagende Pensionsliste, hvis Omfang Thinget kan bedømme af den trykte Liste, uden at han herfor har faaet nogensomhelst Erstatning, som han ei heller enten har begjert eller ventet, men fra dette Aars Begyndelse af har den samme Embedsmand tillige maattet overtage hele det forrige Raades secretariats Forretninger, og hermed vil baade i dette Aar og, endnu i en Række af Aar være forbundet et meget betydeligt Arbejde.